

**SANT FELIU AFRICÀ,
Primer testimoni de la fe a Girona**

per Joan Baburés i Noguer

El culte a sant Feliu

PASSIÓ DE SANT FELIU (s. VII) (continuació)

18. Llavors Rufí, exasperat, manà que li lliguessin les mans a l'esquena i l'enfonsessin al mar. I, ja posat a la barca, Feliu cantava així: "Allí em portarà la vostra mà i em sostindrà la vostra dreta, Senyor". Quan el van haver dut uns trenta estadis de la costa, el van llançar al mar; però se li desferen tots els lligams que el subjectaven com si fossin de paper. I, rompudes les nombroses cadenes, tot seguit el van veure caminar damunt les ones del mar i el sentien que responia "al-leluia" a un grup d'àngels que l'acompanyaven cantant-li un himne. Llavors, venint del fons del mar, s'adreçà als seus guardes. Pujà a la barca i els explicà tot el que havia passat. Ells li besaven els peus i deien: "Prega per nosaltres al Senyor, oh màrtir de Déu!, perquè ens siguin perdonades les nostres culpes".

19. Van anunciar a Rufí que sant Feliu, exultant i alegre, es passejava per la platja, i Rufí va dir als seus satèl·lits: "Ah, brètols! Per què no heu obeït les meves ordres i no heu anat amb la barca, com us vaig manar, ben endintre del mar per enfonsar-lo en un lloc ben profund? "Ells van assegurar-li amb vehemència que l'havien enfonsat en un indret del mar allunyat i profundíssim, però que, acompanyat d'una comitiva d'àngels que cantaven, per obra de Déu havia tornat a terra. Rufí aleshores, rabiós com un lleó, exclamà: "Ai! Ens ha vençut! Però encara rumiaré tortures més cruels". I digué als botxins: "Arpelleu-li la carn, fins que se li vegin els ossos. A veure si així reprimirem la seva contumàcia".■

(continuarà)

Diumenge, 14 d'agost de 2022. Núm. 664

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY (C)

¿PAU O GUERRA?

Germans, la vida no és fàcil. I encara es fa més complicada en aquests temps de crisi post pandèmica. Val la pena recordar-ho, perquè la nostra recerca de la felicitat, sovint ens fa aturar en falsos paradisos. La vida de la fe tampoc no és fàcil. Ser cristià és un camí que fa pujada. Seguir Jesucrist –no ho oblidem– és prendre la creu cada dia i acompanyar-lo.

Acabem d'escoltar (primera lectura) l'exemple del profeta Jeremies. Per voler ser fidel a Déu i anunciar amb valentia la seva Paraula es veu rebutjat, menyspreat, torturat i gairebé eliminat. Però a la fi sent l'escalf del bon Déu i és alliberat. També hem escoltat les paraules de Jesús a l'Evangeli. Paraules enigmàtiques, poc comprensibles...: "Us penseu que he vingut a portar pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió el que he vingut a portar". En què quedem? Jesús és Rei de pau o Senyor de la guerra?

Quina mena de foc és el que Jesús vol calar a la terra? Recordem aquelles paraules profètiques de Simeó, en la presentació de l'infant Jesús al temple. Són la clau per interpretar bé aquestes paraules evangèliques: "Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda." (cf. Lc 12) Sí, germans, Jesús és signe de contradicció. Ho va ser en aquell temps, quan alguns acceptaven la seva doctrina, però d'altres l'abandonaven, perquè trobaven molt dur el seu llenguatge. I també ho és avui, quan veiem, que ser cristià en el nostre món, com a mínim, és anar contra corrent.

També avui, la carta als hebreus (segona lectura) ens ajuda a treure tot el suc del passatge evangèlic que comentem. Fixem-nos que el seu

autor ens vol “*ensenyar com hem de viure la fe*”. I per viure-la correctament cal “*alliberar-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga*”. Ens ensenya un camí que cal resseguir sense defallença, una mena de cursa d’obstacles que cal superar, una lluita que cal vèncer.

Així ho va fer Jesús, que per nosaltres “*va acceptar el suplici de la creu*”. Aquest és el model a seguir. Ell, ens diu la carta als Hebreus, “*va aguantar un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors*”. I seguint el seu exemple, ens recorda que “*en la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang*.”

No defallim, doncs, en aquesta lluita. Ben al contrari, enfortits amb la Paraula de Déu i alimentats amb el Pa eucarístic “*llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada*”. I no tinguem por, perquè ell ja “*ens ha obert el camí de la fe i el duu a terme*”. Per això no perdem l’esperança, mentre demanem amb el salmista “*Senyor no tardeu a defensar-me*”. ■

* * * * *

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30. Festius: 12’00 i 18’30. Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30. Feiners: 8’30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 13:	18,30: Família Girbau Massana
Diumenge, 14:	12,00: Rosa Ester Graciano. 18,30: Pel poble
Dilluns, 15:	12,00: Pel poble. 18,30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 16:	18,30: Missioneres del Cor de Maria
Dimecres, 17:	18,30: Intenció particular
Dijous, 18:	18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 19:	18,30: Intenció particular
Dissabte, 20:	18,30: Família Girbau Massana
Diumenge, 21:	12,00: Pel poble. 18,30: Intenció particular

SOLEMNITAT DE L’ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU

Assumpció de la Mare de Déu. Perris Fontaines (s. XVI).
Del retaule major de la Basílica de Sant Feliu de Girona. Museu Diocesà de Girona.

Demà, dilluns, 15 d’agost, celebrem la gran festa de l’Assumpció de la Benaurada Verge Maria en cos i ànima al cel.
Les Misses són com cada diumenge i cada festa:
Diumenge, dia 14, a les 18’30: Missa de Vigília.
Dilluns, dia 15, a les 12’00 i a les 18’30: Missa del Dia.

CONFESSIONS

Cada dia: 18’00 - 18’25. Diumenges: 11’45 - 11’55 i 18’00 - 18’25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12’00 - 13’00 i de 17’00 - 18’00 i a hores convingudes.